

עמ"ת 47947/06/21 - בדראן בדארנה (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 47947-06-21 בדארנה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 387812/2021
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים
נגד
משיבים
החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת פיינסוד-כהן) מיום 3/6/21 המורה על מעצר העורר עד תום ההליכים בתיק מ"ת 53937-05-21.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לסניף בנק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת סכין, והיזק לרכוש.

על פי המתואר בכתב האישום התפרץ העורר עם אחר דרך דלת חירום בבנק, באמצעות מוטות ברזל ופטיש, אגב גרימת נזק לדלת; לפנות בוקר יצאו השניים מהבנק בריצה, השליכו הבגדים שעטו כדי להסתיר זהותם, וכל זאת כאשר שוטר דולק אחריהם.

השוטר הפעיל הטייזר שבידו, פגע בעורר אך זה המשיך במנוסתו עד שנעצר.

אין מחלוקת בדבר קיום ראיות לכאורה; אין חולק גם בדבר קיומה של עילת מעצר, נוכח מורכבות האירוע המתואר באישום, קיומו של אחר, עברו של המשיב.

המחלוקת התמקדה אפוא בשאלת בחינת חלופה.

בית המשפט קמא בחן תיק התלוי ועומד כנגד העורר (תיק סמים שלא לצריכה עצמית), שם ניסה העורר כאן להימלט משוטר ע"י קפיצה מחלון הבית והמלטות; בית משפט קמא מצוין כי בחן התיק הנ"ל ו'נחה דעתו כי קיימות ראיות לכאורה גם באותו עניין'. עוד צוין בית המשפט קמא כי לעורר הרשעה בעבירות נשק.

התנהגות העורר כאן לנגד המרדף שניהל אחריו השוטר, יחד עם התנהגותו בתיק המב"ד הנזכר לעיל, הביאו את בית המשפט קמא למסקנה כי חלופה לא תסכון ועל כן הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים כנגדו. על החלטה זו נסב הערר.

העורר טוען כי חומרת האירוע אינה כזו השוללת שקילת חלופה; מדובר בסופו של דבר בעבירת רכוש; עוד טוען העורר כי ביחס לעברו הדברים אינם כנטען- הרשעתו בעבירת נשק, הנה הרשעה בהחזקת תחמושת קלה- הרשעה בגינה

הושת עליו מאסר מותנה (והעונש אומר דרשני); מדובר בהרשעה משנת 2016 בגין עבירה משנת 2014, לפני כשבע שנים; אשר להרשעתו האחרונה, מדובר בהחזקת 20 גר' קנביס, בגינה הוטלו על העורר מאסרים מותנים (אגב ע"י אותו מותב קמא).

בנסיבות אלו, אליבא העורר, לא היה ראוי לנעול הדלת בפני הצגת חלופה, ולמצער להפנות העורר לשירות המבחן.

לאחר בחינת הדברים, החלטתי לקבל הערר.

אכן- תסקיר שירות מבחן אינו בגדר זכות מוקנית לנאשם; ראה בש"פ 3977/20 אבו סווי נ' מ"י; יחד עם זאת, המקרים בהם בית המשפט לא יורה על הזמנת תסקיר, טרם החלטת מעצר עד תום ההליכים, אינם פשוטים- מדובר במקרים בהם משתכנע בית המשפט כי חלופת מעצר לא תסכון- בשל מסוכנות קיצונית, חומרת אישום ומסוכנות בציוד ('אופי' אישום), או הפרה חוזרת ושיטתית של אמון, בעבר מכביד, הפרות תנאים וכיו"ב.

במקרה בפנינו- רף האישום אמנם משמעותי, אך עדיין מדובר באישומים מתחום הרכוש בעיקר. לגבי עברו של העורר, אמנם מדובר בעבר הן של נשק והן של סמים, אך בשני המקרים מדובר בעבירות מרף נמוך- תחמושת, וכמות קנביס; עובדתית- בית המשפט קמא הורה על הטלת עונשי מאסר מותנים בגין אותן הרשעות. בפועל- מדובר בעורר אשר לא ריצה מאסרים עד הלום ויש להניח כי מעצרו (לא כל שכן פרק זמן שיידרש לתסקיר) ייצור אפקט הרתעה.

עוד אציין כי אמנם התנהגות העורר מעוררת קושי במתן אמון (בריוחות חוזרות משוטרים), אך יכול ועיבוי מערך באמצעי אלקטרוני, למשל, יוכל להקהות המסוכנות לרמה סבירה.

ממילא בהזמנת תסקיר אין כדי ללמד על העדפת חלופה או דחייתה. אפנה גם לפסיקות הנזכרות בהודעת הערר (בש"פ 8554/19 סובח; בש"פ 6851/20 צ'ירקוב).

שירות המבחן יערוך תסקיר בעניין העורר, תוך 45 ימים מהיום; שירות המבחן יבחן אפשרות הקהיית מסוכנות העורר, בין בחופה בין במעצר באיזוק, ויבחן מערכי פיקוח מוצעים; התסקיר יוגש לבית המשפט קמא; זה יפעל כחכמתו.

למען הסר ספק- העורר יישאר עצור עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"א, 27 יוני 2021, בהעדר הצדדים.